

Heilagt kríggj í útirunudíki

— Frálík uppseting hjá Havnar Sjonleikarfelag.

Skiftingarrúmið hjá einum fót bóltssliði er eitt tempul við halgisiðum, sum broyta vanligar ungar menn í primitivar kríggj-maskinur.

»Framá« er ein makabur komedia um heimsins best umtóktu spæl.

Havnar Sjonleikarfelag.
FRAMA
eftir Sigvard Olsson og
Fred Hjelm.
Tyðing: Asmundur Jo-
hannsen.
Leikstjóri: Sigrún Val-
bergisdóttir.
Leikmynd og búmer:
Messiana Tómasdóttir.
Leikarar: Hans Torgaró,
Albert Marni Joensen,
Tór Verland Johansen,
Regin Olsen, Hans Pauli
Torgaró, Morten Gaase-
dal, Gudmundur L. Joen-
sen, Signar Simonsen,
Brynjálvar Tórstún, Erling
Eysturoy, Terje Nielsen,
Eyðfinnur Finnsson, Ják-
up Fjallabak, Egi Dam,
Rasmus Magnussen,
Ólavur Høgenesen, Sverri
Eggholm, Heine Davidsen,
Kari K. Mouritsen og
John Eysturoy.
Frumframsýsla: 4. apríl
1989 í Sjonleikarhúsinum.

roykin av sveitta og blóði,
av maskulinum dygdum
og sjarmu úr tí ússaliga
skiftingarrúminum onkra
staðni á bygd.

Tá tað fyrsta korterið er
farið heldur tú longu við
Framá og gleymir sjálv-
andi, at just tað sama
hendir í hinum skiftingar-
rúminum, har heimaliðið
við »slaktaranum« og hin-
um rau tanunum fyrireik-
ar seg til dystin.

Primitivt ritual

Leikurin varar hálvan
tríðja tíma. Fyrsti partur-
in er nógv tann longesti.
Teir 13 leikararnir koma
so við og við í skiftingar-
rúmið. Har eru eisini fe-
lagsformaðurin, venjarin,
ognarrøkkjarin og vødda-
mýkjarin »Knulvus«.

Ótrúliga nógv hendir og
hesin parturin er tann
besti í leikinum. Ikki ein
deyð lóta, pallurin livir
alla tíðina. Teir 17 mennir
hava nógv at tosa um.
Skemtið er grovt og ákær-
urnar hvassar. Tann
spenta stoðan ger, at lagið
er ikki ov gott.

Endiliga kemur so ló-
tan, tá teir skulu út í run-
una at berjast fyrri pláss-
inum í aðru deild. Felagið,
sum einaferð var í fyrstu
deild og atti landsliðsleik-
arar.

Eg nevndi religion. Við
ymsum lótum, sum líkjast
halgisiði, einum primitivum
rituali, undir eini
kurtljósaborg, savna teir
liðið og fara í kríggj. Eitt
logiskt klimaks, sum korti-
ni ger áskoðaran bilspan.

Knappliga varnast tú,
at reklaman á búnum
»Poulsen pylsur« er ein
krossur.

Úr skotgrøvunum

Kríggj sigi eg. Ja, tí ta teir
koma inn aftur eftir fyrri
hálvleik, eru teir sum drig-



nir úr skotgrøvum.
Summir halta, aðrir bløða,
onkur bæði haltar og bløð-
ir. Men allir eru hund-
dálkaðir og dyggjavatir.
Ongin er to fallin. Tað
hendir ikki fyrr enn í
seinna hálvleiki, tá skift-
ingarrúmið gerst eitt laza-
rett eitt bil.

Dysturin endar, men
ikki leikurin. Tað er ikki
rætt at siga ov nógv um
úrslitið. Men okkurt
óvantað hendir og vit
uppliva aftur eitt ritual.

Óg nú hava hævundar-
nir mest sum bara eitt eft-
ir: sponsorin. Handels-
mannin, sum figgjar felag-
ið: Daniel Poulsen, stjóri á
Pylsuvirkinum.

Hetta við sponsorum og
reklamun er eitt gamalt
tjak. Pengarnir styra fót-
bóltinum, ikki — enn — í
so stóran mun í Føroyum.

Hesin parturin, tann
seinasti í leikinum, sum
eisini umfatar fyrrverandi
stórleikaran Ólav (16
landsdystir) — hann er nú
rukka og drykkjumaður,
eisini eitt kent fyrbrigdi í
fót bóltssøguni — er ikki
so goður sum hinir.

Her er eisini blaðmaður-
in, sum leitar eftir einari
góðari søgu, ein klichein
afturat: ólukka og van-
lagna er besta tilfarið.

Høvundarnir hava iva-
lest sett sær fyrri at taka
alt við, sum er úttan um
eitt slíkt fót bóltsslið. Teir
hava sagt sum so: nú siga
vit hesa søguna frá A til
Ó!

Men úrslitið gerst, at
leikurin er ovbyrjaður.

Hann hevði ikki mist
virði, um okkurt varð kut-
að burtur.

Stórt arbeiði

Tað er púra greitt, at nógv
arbeiði er lagt í venjingina
í Sjonleikarhúsinum.

21 leikarar eru við og
ikki allir eru vanir at
spæla sjonleik. Men hetta
bilar ikki. Sjálvandi eru
allir leiklutirnir ikki eins
stórir. Summir siga ikki
nógv og nærum hvørva í
hópinum. Aðrir tosa næst-
an alla tíðina og flyta seg
nógv á pallinum.

Men tað er ein frøi at
sigga, hvussu væl allur
hópurin virkar á pallinum,
sum ein maskina við
nógvum væl smurðum
tannhjulum. Kósir er púra
bein móti klimaks og allar
fyrr partur er sjáldsama
viðkomandi og ágangandi
og hugtakandi. Móti end-
anum lækkar flogið nak-
að, men orskir er hand-
ritið, tað er ovbyrjað.

Nakrir personar eru
betri enn aðrir og sera væl
spældir. Egi Dam er
ognarrøkkjarin, fyrrver-
andi spælari, sum røkir
álitisstarv sitt eins væl og
ognirnar hjá felagnum og
ikki minst mótstöðulið-
num. Alla tíðina ruddar
hann og ansar eftir, onki
fer á gólvið. Ein beinrakin
lýsing av tí trúgva, sam-
vitskufulla hjálparmanni-
num, sum neyvnan fær ta
tøkk, hann eigur uppi-
borna.

Heine Davidsen er fe-
lagsformaðurin, sum fyrst
og fremst má vera peda-

gogur og diplomatur.
Hann nýðist at ósa og
sissa, ugga og deila. Eisini
ein frálík og fullfiggjað
lýsing.

Teir 13 fót bóltsspæl-
arnir eru 13 ymskir per-
sonar. Her dmar mær
best nr. 11, tann snarsinti
rebellurin í hópinum.
Hann er einsamallur við
sinum meiningum, men
hann dugir væl at bera
tær fram og verja tær.

Hann er imóti pengum í
fót bólti. Men hann »dop-
ar« seg, aðrenn hann fer á
vøllin. Hvørki venjarin
ella formaðurin tala at. So
eisini hetta itróttarfyri-
brigdið hava hævundarnir
fingið við.

Hans Torgaró gevur
hesum personinum ektað
innihald.

Hesir triggir, eg havi
nevnt, eru teir mest mar-
kantu personarnir í leiki-
num, haldi eg, og teir best
spælu.

Teir triggir stuttligu
menninir á liðinum eru
væl spældir (Gudmundur
L. Joensen, Brynjálvar
Tórstún og Erling Eystur-
oy). Men sum personar
eru teir ikki so ógliga
spennandi.

Tá er tann ungi »debu-
tanturin« áhugaverdari.
Tór Verland Johansen
spælir hann væl. Smáðin

Skiftingarrúmið er bæði
kirkja og lazarett.

Har eru altarljós og
doypifuntur og blóðslettur
á veggjunum. Gudurin er
Mammon.

og ótryggur í fyrstani,
men fullkomiliga ham-
skiftur, tá hann endar
sum eitt rópandi krigsoff-
ur í óhugnaligastu og
mest skakandi senuni í
leikinum.

Klappa ella drýpa høvur

Skjótt kemur tíðin, tá vit
fót bóltssjúku aftur fara
at leita okkum niðan í
Gundadal, á Svangaskarð,
út á Sevmýri og aðra-
staðni, har vígvallarnir
eru.

Vit plaga tá klappa, tá
okkara lið kemur inn á
vøllin. Men kanska skulu
vit, eftir at hava sæð
Framá, heldur drýpa hæv-
ur fyrri hesum ungu monn-
um, sum hvønn sunnudag
fara í heilagt kríggj við
einum stigi í bakinum.

Lógvabrestirnar kunnu
vit so geva teimum, sum
hava gjørt »Framá« í
Sjonleikarhúsinum í
Havn.

Høgni Djurhuus

Næstu sýningar

Í kvöld og í annaðkvöld kl. 20.00 og
leygardagin kl. 16.00.